

کرزی پلان امریکا را برای پایگاه های دائمی

در افغانستان افشاء میکند

گرفته شده از میدیای چهارم . ۱۲ می ۲۰۱۳

نویسنده - بل وان اوکن

برگردان - دوکتور سید احمد جهش

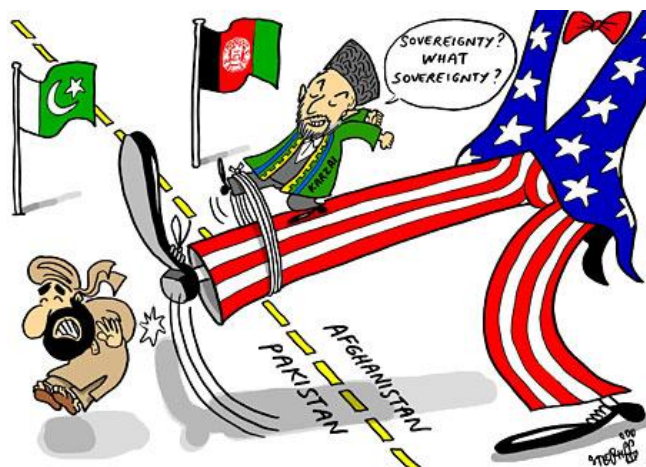
حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان روز پنجشنبه افشاء نمود که امریکا بعد از عقب کشیدن رسمی نیروهای امریکا و ناتو از افغانستان در اخیر سال ۲۰۱۴، میخواهد ۹ پایگاه نظامی را در نقاط مختلف افغانستان نگهدارد.

کرزی در یک سخنرانی در دانشگاه کابل تاکید نمود که او تقاضای امریکا را میپذیرد و میخواهد تا پایگاه ها را با وعده کمک متداوم اقتصادی غرب و مصئونیت حکومت دست نشانده اش معاوضه نماید. شرط احتمالی دیگرش پشتیبانی امریکا از جنلین مورد نظرش در انتخابات سال آینده است. اوگفت: "اگر این شرط ها برآورده شود ما حاضریم که با امریکا قرارداد را امضا نمائیم".

با وجود حضور دوامدار قوای اجنبی در خاک افغانستان بعد از بیشتر از دوازده سال جنگ و اشغال، کرزی اعلام کرد که "اقامت شان را در افغانستان بعد از ۲۰۱۴ به نفع افغانستان و همچنان به نفع ناتو می بینیم".

این بیانیه ها نمایانگر تغییر جهت لفظی غیر منتظره توسط رئیس جمهوری است که پشتیبانی امریکا را دارد.

در ماه های اخیر کرزی واشنگتن را متهم به تبنانی با "طالبان" و تشدید خشونت نمود تا بهانه ای برای ادامه حضور نظامی اش داشته باشد. او مکررا تقاضا نمود تا بمباران منطوقی و حملات شبانه توسط نیروهای ویژه امریکائی که باعث تلفات ملکی و تشدید نفرت علیه اشغال خارجی و حکومت دست نشانده و فاسد کرزی در کابل میگردد قطع گردد.

در ماه فبروری کرزی نیروهای عملیات خاص امریکائی را از عملیات در ولایت میدان وردک در جنوب غرب کابل قدغن کرد. این و دیگر بیانات و اداها به مقصد آن بود تا خصومت عامه را تخفیف داده قیافه ای به خود گیرد که او یک رهبر ملی است نه دلچک و اشنگتن.

جا زدن کرزی خویش را به مثابه یک معامله گر پرگماتیک (عملگرا. مترجم) مورد استقبال اداره اوپاما که با اظهارات کرزی غافلگیر شده بود قرار نگرفت.

مقامات امریکائی تقاضای ۹ پایگاه را که قرار گفته دستیاران کرزی شامل مسوده پیشنهادی اخیر ماه گذشته امریکا بود تأیید نکرده رد نمودند.

سخنگوی قصر سفید "جی کارنی" در واشنگتن به نامه نگاران گفت: "اضلاع متحده در صدد پایگاه های نظامی دایمی در افغانستان نیست، هر نوع حضور امریکا بعد از سال ۲۰۱۴ تنها به دعوت حکومت افغانستان و هدف از آن تربیه نیروهای مملکت و ازبین بردن بقایای القاعده میباشد".

کارنی تاکید نمود که واشینگتن مصروف مذاکره در مورد قرارداد امنیتی دوجانبه بوده "تا زمینه دسترسی و استعمال تسهیلات افغانستان برای نیروهای امریکائی فراهم گردد" او در اظهارات خود سه مرتبه تکذیب آنچه را که امریکا در پی "پایگاه های دایمی" است تکرار نمود.

واقعیت آنست که واشینگتن با رژیم دست نشانده افغان در مورد استفاده نامحدود پایگاه ها مذاکره میکند تا بطور رسمی حد اقل تا یک دهه دیگر آن را به اجاره گیرد.

قرار گفته رژیم کرسی پایگاه های تقاضا شده شامل کابل، بگرام، مزار، جلال آباد، گردیز، قندهار، هلمند، شیندند و هرات بوده نیروهای امریکائی را عملا در تمام گوشه های مملکت جابجا میسازد.

اداره اوباما بطور علنی راجع به پلانش بعد از ۲۰۱۴ در مورد افغانستان تقریبا چیزی نه گفته است. او علاقه ندارد تا برنامه خود را جهت ادامه عملیات نظامی در مملکتی که امریکا طولانی ترین جنگ را در تاریخ خود براه انداخته است و یک مداخله ای که وسیعا نزد مردم امریکا نا مطلوب است به امریکائی ها برملا سازد.

damals manchmal ein wenig, bis Antwort bekommt, denn Adams Verbindung in Afghanistan ist immer wieder leuchtet die Meld dass sein Sohn „offline“ sei. Da fragt nach dem jungen Opfer.

Christopher: „Sind die einfach losgegangen und haben ihn erm Adam: „Sie haben es so aussen, als hätte der Junge eine Granit überworfen, und dann haben niedergemalt.“

Christopher: „Du kannst mit dem darüber sprechen, denn d nicht, wenn du trauen kannst.“

Adam: „Ich muss mich entschei ich das Richtige tun und mich selb fahr bringen oder einfach den M ten? Die Army hat mich hier dra Stich gelassen. Ich hätte gelacht, hier bin, um Gutes zu tun. Aber t les Lage. Es gibt hier keine Gutes

Christopher: „Sag ihnen, dan nen Mund halten würd. Verkn ilanen. Du musst es schaffen, t se Anschöcker denken, alles se

icht steht, wird es auch um diese Sätze eben. Sie könnten entscheidende Beispielmomente sein in einem Drama, in doch für Teufelkerle waren, damals in Afghanistan. Diese Bilder sind womöglich noch ein

قصر سفید می‌خواهد تا اسطوره ای "جنگ به آخر رسیده" و آنکه نیروهای امریکائی از افغانستان به خانه های خود عودت میکنند را حفظ و بطور دوامدار تبلیغ نماید.

راپورهای اخیر نشان میدهد که کارمندان عالی رتبه پنتاگون (وزارت دفاع امریکا مترجم) می‌خواهند اقلاً ۱۳۵۰۰ نفر از نیروهای خود را در افغانستان نگهدارند که بخش عمده آن را یونت های عملیات ویژه تشکیل میدهد.

چیزی که هنوز باید حل گردد موضوع موافقت حکومت افغانستان در خصوص اعطای معافیت مطلق به نیروهای امریکائی از قانون افغانستان و اطمینان بر اینکه در صورت ارتکاب جنایات جنگی علیه مردم افغانستان به ایشان جزا داده نمیشود است. این تدابیر نزد مردم افغانستان خیلی ها نامطلوب میباشد. ناکامی در بدست آوردن چنین موافقه نامه ای در عراق، پلان اداره اوباما را در حفظ بقایای نیروی نظامی امریکا در عراق برهم زد.

و آنکه ماموریت رسمی نیروها جهت باقی ماندن در افغانستان مشتمل بر تعلیم نیروهای افغان و ادامه عملیات بر ضد القاعده ادعا شده است - حسن تعبیر نیست برای عملیات ضد شورش به مقابل افغانهای که بر علیه اشغال می‌جنگند - این یک بهانه مهمتر دیگر برای حفظ حضور نظامی امریکاست.

افغانستان به امپریالیزم امریکا که با جابجا کردن قوای نظامی اش در افغانستان نزدیک سرحد ایران و چین و منابع وسیع انرژی بحیره کسپین قرار می‌گیرد یک جای پای ستراتیژیک در آسیای میانه و جنوب آسیا فراهم میسازد .

این انگیزه در منطقه وسیعاً شناخته شده است. ایران، روسیه، چین و پاکستان همه مخالف حضور نظامی امریکا در افغانستان اند و آنرا نه تنها تضمین ادامه جنگ در افغانستان بلکه تهدید مستقیم به منافع ملی خود میدانند .

تحلیل گران افغان افشای پیشنهاد امریکا در مورد پایگاه ها را توسط کرزی یک نوع آزمایش آرای عامه تلقی نمودند که از یک طرف واکنش داخلی و از جانب دیگر عکس العمل ممالک همسایه را امتحان مینماید.

بطور مثال ایران که با افغانستان ۶۰۰ میل سرحد مشترک داشته، رژیم کرزی را کمک کرده و دارای نفوذ زیاد مخصوصاً در شمال و غرب افغانستان میباشد.

نیویارک تایمز از مقامات بینام امریکائی نقل قول میکند که واشینگتن آماده گی می‌گیرد تا تقاضاهای کرزی را در معامله پایگاه ها برآورده سازد. روزنامه راپور میدهد "مقامات گفت که کمک ادامه می یابد ولی گمان میرود تا مقدار آن با گذشت زمان تقلیل یابد .

"وابسته به حکومت افغانستان است تا بر تعهد خویش در مبارزه با فساد پابند بوده بطور شفاف حکومت داری نماید تا کمک ها سرازیر گردد."

بهانه گیری واشینگتن که کرزی را نسبت فساد به آتش نشانده مزخرف است زیرا راپورهای اخیر میرساند که "سی آی ای" خریدهای پلاستیکی، کوله پشتی ها و بکس های پر از پول نقد را به صورت منظم به قصر ریاست جمهوری داده است.

پولهای "سی آی ای" که جهت خرید جنگسالاران و پر کردن حسابهای بانکی خارجی رئیس جمهور و حامیانش بکار رفته است تنها قلهء کوه شناور یخ بنگاه عظیم فساد است که بیشتر از یک دهه ذریعه اشغال پرورده شده است.

با وجود ریختن صدها میلیارد دالر در این جنگ تجاوزکارانه هنوز افغانستان یکی از فقیرترین مملکت سیاره ما باقی مانده است .

کوشش اداره اوپاما جهت پنهان نمودن این راز کثیف از مردم امریکا در بیانیه ای توسط سرمفتش خاص برای بازسازی افغانستان جان سوپکو که تابستان گذشته تقرر یافت مورد تاکید قرار گرفت.

سوپکو گفت "در طی ده ماه اخیر مورد انتقاد بعضی از بیروکراتها (دیوان سالار یا اشخاص کاغذ پران. مترجم) قرار گرفته بودم به خاطر آن که اطلاعیه های رسانه ئی خود را قبلا با آنها روشن نه ساخته ام، نسبت آنکه به آنها اجازه ندادم تا عناوین بررسی هایم را اصلاح نمایند- بخاطر آن که با کانگرس و رسانه ها زیاد سخن میگویم و اساسا آنکه بازیکن تیم نیستم و ماموریت مملکت ما را در افغانستان صدمه میزنم. سوپکو از فشار اشخاصی که نام از ایشان نمیبرد "مقامات ارشد" یاد میکند که به گمان ایشان "راپورهایش باید در پاکت سربسته در سکوت شب از زیر دروازه لغزانده شود - که هیچ گاهی روشنی روز را نه بیند زیرا آن راپورها میتواند اداره را، رئیس جمهور کرزی و افغانستان را شرمنده سازد. "

<http://www.4thmedia.org/2013/05/12/karzai-reveals-us-plan-for-permanent-afghanistan-bases/>

www.esalat.org